

i alle Henseender er hensigtsmæssig, ja, jeg kan, efter som Forholdene have udviklet sig, sige næsten nødvendig. Den ærede Ordfører lagde her Bægt paa finansielle Hensyn, men jeg tror, at rigtige finansielle Betragtninger maa føre til, at man giver Bevillingen. Det er ganske sandt, at Forholdet ved Marinen med Hensyn til de indfaldte Værnepligtige ikke er det samme som ved Hæren, thi der er det givet, at de skulle indskrædes af Staten, medens dette ikke ubetinget er tilfaldt ved Flaaden. Det er ogsaa en bekendt Sag, at en saadan Beklædning ikke fandt Sted i tidligere Dage, men man har senere givet den Sværnepligtige Anvisning paa at blive indklædt af Staten ved Indfaldelsen, og der gjøres nu i stor Udstrækning Brug deraf. Jeg tror, at man i Tilfælde af Krigsberedskab ligesom vil, — naar man ikke har Beholdninger, — være nødsaget til at træffe ekstraordinære Foranstaltninger for i den kortest mulige Tid at skaffe det fornødne Antal Klædninger til de Indfaldte. Saadant er imidlertid forbundet med Vanskeligheder, der endog til sine Lider kunne være uoverkommelige, og det er tillige forbundet med forøget Bekostning. Der er derhos en høj Grad af Sandsynlighed for, at de Varer, man faar, ikke ere saa gode som de, der i Fredstid ville kunne tilveiebringes ved Ministerens Foranstaltning. Der er endnu en særlig Grund for mig til stærkt at tage Ordet for dette Forslag, nemlig den, at det endelig efter mange Aars Bestræbelser, som jeg tror, er lykkedes at ordne Marinens Beklædningsvæsen efter et rigtigt System; det er ved Bistand fra Hærens Munderingsdepot lykkedes at faae det ordnet paa en tilfredsstillende Maade, og derfor er det beklageligt, at man nu vil hindre Ministeren i at skide videre frem paa denne Vej. — Mod Dmposteringen under Nr. 126 har jeg Intet at bemærke; Forslaget er vistnok fuldstændig begrundet. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 127, som gaar ud paa, at det første Bidrag til Anskaffelsen af et nyt Reservefyrskib skal negtes, skal jeg bemærke, at jeg anerkjender den Beredvillighed, hvorved Rigsdagen har imødekomet Marineministerens Bestræbelser for en bedre Belysning af vore Farvande og en større Sikkerhed for Skibsarten i det Hele, men naar den ærede Ordfører udtalte, at han troede at kunne sige, at man ikke alene har været imødekommende, men at man endog havde virket paastyndende paa Administrationen, vil jeg dog for mit Bedkommende tillade mig at tilbagefalde i Grindringen, at jeg allerede for 5 à 6 Aar siden gjorde Skridt for at faae Droden belyst, idet den for Dieblikket saa godt som slet ikke er belyst, men at mine Bestræbelser i saa Henseende ikke vare saa heldige at finde Anklang hos enkelte Medlemmer af Rigsdagen og andet Steds. Det ærede Udvalgs Flertal er enigt med Ministeren i, at det er nødvendigt at anskaffe et Reservefyrskib. Naar man forpger

Fyrskibenes Antal, er det nødvendigt at have et tilstrækkeligt Antal i Reserve, og jo længere man vil holde Fyrskibene paa Station, desto nødvendigere er det at have Reservefyrskibe. Derom maa vi Alle være enige, thi ellers gjør man snarere Skibsarten Stude end Gavn. Det gjælder nu om, hvorvidt det er rigtigt at udsætte Bevillingen af det første Bidrag til Anskaffelsen af dette Skib. Jeg skal ikke reise nogen stærk Indsigelse derimod under den Forudsætning, at den fulde Sum da bliver bevilget i et kommende Finantsaar. Der som man imidlertid har troet, at man paa Grund af den sildige Bestilling af det allerede bevilgede Fyrskib kunde negte dette første Bidrag, skal jeg dog dertil bemærke, at der, da det er Hensigten at lade disse Fyrskibe bygge paa private Værfter, og da der som bekendt er flere saadanne her i Landet, hvilke man med fuld Tryghed kan overlade Arbejdet, ikke vil være Noget til Hindrer for, at man, naar Bevillingen bliver given, lader dette Fyrskibs Bygning paabegynde samtidig med, at det andet endnu staar under Bygning. — Under Nr. 128 er det forlangte Bælsb til Laagesignaler og navnlig til et større Laagesignalarapparat foreslaet negtet. Spørgsmaalet om disse to Signaler er udsjærlig belyst i Meddelelser til det ærede Udvalg, hvilke Meddelelser findes aftrykt i Betænkningen, og i det Hele synes jo Udvalget at sympathisere med Autoriteternes Anskuelse om disse Signalers Anbringelse, men desuagtet mener man at burde udsætte Anskaffelsen af et af de større Apparater i Aar, medens man vil gaa ind paa at bevilge en Sum til et af de mindre Apparater. Jeg skulde have ønsket, at man, naar man endelig vil bespare Noget, havde knappet af paa de mindre, men havde bevilget Summen til et større. Man fik derved selv gjort yderligere Erfaringer med Hensyn til dette Laageapparats Nytte og Anvendelighed, og det vilde paa et enkelt Punkt allerede nu komme til at yde den Nytte, som med en vis Styrke bliver forlangt af de Søjarende. — Jeg tror saaledes, at jeg har gjenmeengaaet samtlige Vædringsforslag, og saavidt jeg veed, har jeg heller ikke forbigaaet noget Punkt i Betænkningen. Alene staar da tilbage at omtale det ærede Udvalgs Udtalelser under Nr. 231 med Hensyn til det meteorologiske Institut, hvorpaa den ærede Ordfører jo henledede Opmærksomheden. Naar de Foranstaltninger, med hvilke for Die man tidligere har givet Bevillinger til det meteorologiske Institut, ikke ere bragte til Udførelse i deres fulde Udstrækning, er Stylden hverken Institutets eller Marineministeriets, hvorunder Institutet forterer, idet saavel Ministeriet som Institutet have gjort, hvad der stod i deres Magt for at bringe disse Foranstaltninger i Udførelse. De ere bleve standse, de ere ikke komne til Stede i deres fulde Udstrækning, fordi Telegrafvæsenet ikke har troet af Hensyn til den øvrige Telegrafkorrespondance at kunne imødekomme Institutets Fordringer, og